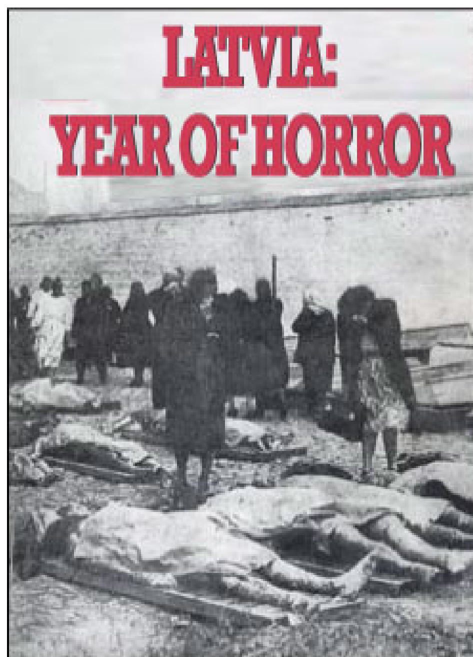
Lettország: A szörnyûségek éve

Paula Kovalevskis, Oskars Noritis és Mikelis Goppers, szerzõk

Riga. Zelta Abele kiadó. 1942

Lettország: A szörnyûségek éve *fényképek és dokumentumok gyûjteménye, mely a Lettországi kommunista idõszakról szólnak 1940 június 17 és 1941 július 1. között. Ez a könyv megmutatja, hogy milyen volt a kommunizmus a valóságban - csalással és hazugságokkal borítva, embertelen kegyetlenséggel töltve, vérben és kínzásban tobzódva, szadista módon örvendve a kínzottak szenvedésének, és végtelen a bosszúban és pusztításban. Feneketlen sötétség, õrület, a becsület kigúnyolása, minden érték megsemmisítésére törekedve, hogy a lett nép lelkét megsemmisítse, egy több mint 4000 éves népét.*

Tartalomjegyzék

Plakátok, plakátok, plakátok

Tipikus kommunista fölvonulás a zsarnokok képeivel és jelszavakkal.

A szovjet embereket az állatok színvonalára nyomták le és arra kényszerítették õket, hogy állandóan nézzék vezérük és bírójuk, Sztálin elvtárs arcát. Az emberek ellenõrzését most Lettországban is bevezették.

Sem a falus, sem a városi lakosság nem maradhatott ki a végtelen fölvonulásokból.

A baloldalon látható fõként zsidó agitátorok célja az volt, hogy becsapják és hamis útra vigyék a tömegeket. E célból a propaganda vad túlzások mélységeire jutott el. A fölvonulásokat táncosok és külön csapatok vezették, hogy energiát hozzanak a színjátékba.

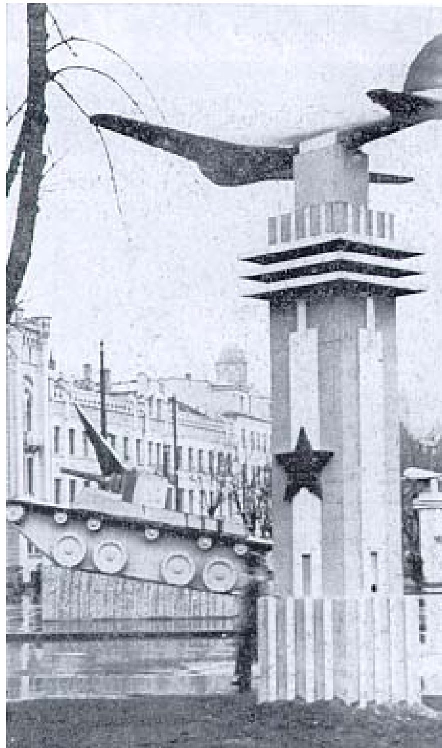

Választási busz.

Utcai díszeket állítottak föl minden kommunista ünnep elõtt. A szállítási eszközöket - buszok és villamosok - használták. A katonákat szállító buszok jelképekkel és jelszavakkal vannak fölékesítve. Ezek járták az utakat, fölszólítva a választókat, - nem választani nem volt lehetséges - hogy válasszák "a nép legjobb fiait és lányait, hogy a jövõ derûs és napsütéses legyen."

A kommunista szervezetek épületeit és irodáit állandóan új jelszavak borították, a tipikusan tiszta lett utakat mocskos zsidó sikátorokká alakítva. Lényegesen több erõforrást és munkát fordítottak propagandára, mint bármi más kulturális dologra. Ezt mutatja a kormány statisztikája.

A rigai "szabadság" körút kidíszítése.

A rigai lett szervezet (aztán vörös hadsereg) épületét plakátok csúfították el.

Kommunista végrehajtók és kémeik minden embercsoportba beszivárogtak és az ország minden részét beutazták.

Az általánosan szokásos nyilvános gyûlések mellett a gyárakban és üzletekben is gyûléseket tartottak, ahol a bolsevik agitátorok "Marx-Engel-Lenin-Sztálin" ügyéért szónokoltak. A munkások válasza világosan látszik undorodó arcukon.

Sícsapatok úton a választáshoz

Néhol különbizottságok alakultak, hogy fölvilágosítsák azokat, akik még mindig "fasiszta sötétségben" vannak.

A zsidók rádión tartanak kapcsolatot Moszkvával.

Az emberekre jó benyomást akartak tenni a bolsevik technológiával, és ennek a "határtalan lehetõségeivel a dolgozók jólétének növelésére". Ugyanekkor arra kényszerítették és agitálták az embereket tüzes szavakkal, hogy munkaverseny-szerzõdéseket írjanak alá és növeljék a termelést. A mennyiség számított, nem a minõség. Ha a termék használhatatlan volt, akkor is el kellett érni a termelési célt.

Munkások egy gyárban aláírják a munkaverseny-szerzõdést.

A vezetõ, egy zsidó elmagyarázza a lett munkásoknak
a "munkahelyi grafikák és tervek" hatalmas jelentõségét.

A vörös sarok egy rigai gyárban

A gyárak és üzemek falait grafikák és tervek borították, melyeket sokan nem értettek. A lett munkás

dolgozott. A zsidó igazgató figyelte õt, hogy lássa, teljesíti-e a rászabott mennyiséget. Ha munka után a fáradt és kimerült munkást a vörös sarokba hívták, természetesen nem akart odamenni. A Sztálin és a pártnak hódoló sarok gúnyos megjegyzések és számos vicc céltáblája volt.

Szintén voltak "faliújságok", melyek összeállítása idõ és munkaigényes volt. Ezeket csak a zsidó cenzorok olvasták.

A faliújság célja a viszály és árulás szítása volt, melyek a kommunista és zsidó hatalom fõ támaszai. A faliújság írásai nyíltan és élesen kritizálták "a nemkívánatos jelenségeket és személyeket" a gyárban, üzletben vagy intézményben. Voltak olyan emberek, akik éltek ezzel az alkalommal és mások följelentésével intézték el régi sérelmeiket és ellenségeiket

Tipikus közlöny

A megszállás elsõ napjától kezdve a kommunisták "kulturális magasságokat" akartak bemutatni és arra utaltak, hogy Lettország "kulturálisan elmaradt" ország. Az új orosz kulturális formák gyorsan elárasztották Lettországot.

A vörös hadsereg elõadásai a rigai parkban
Bármelyik másik hadseregben szigorúan felelõsségre vonnák az illetõket az ilyen "kulturális" bohóckodás miatt.

Kultúrcsoport vidéken.

Hogy elõsegítsék a szovjet népek barátságát, a lett irodalom kijelölt nagyságai - Andrejs Upitis, Vilis Lacis, és Janis Niedra - tadzsik háziköntöst viselnek. Ugyanekkor sok ezer lett fiatalt deportáltak.

Ennek az új "kultúrának" a vezetõi természetesen zsidók. Például
az iskolaügy vezetõje Bergmanis és elõdje Grasmanis.

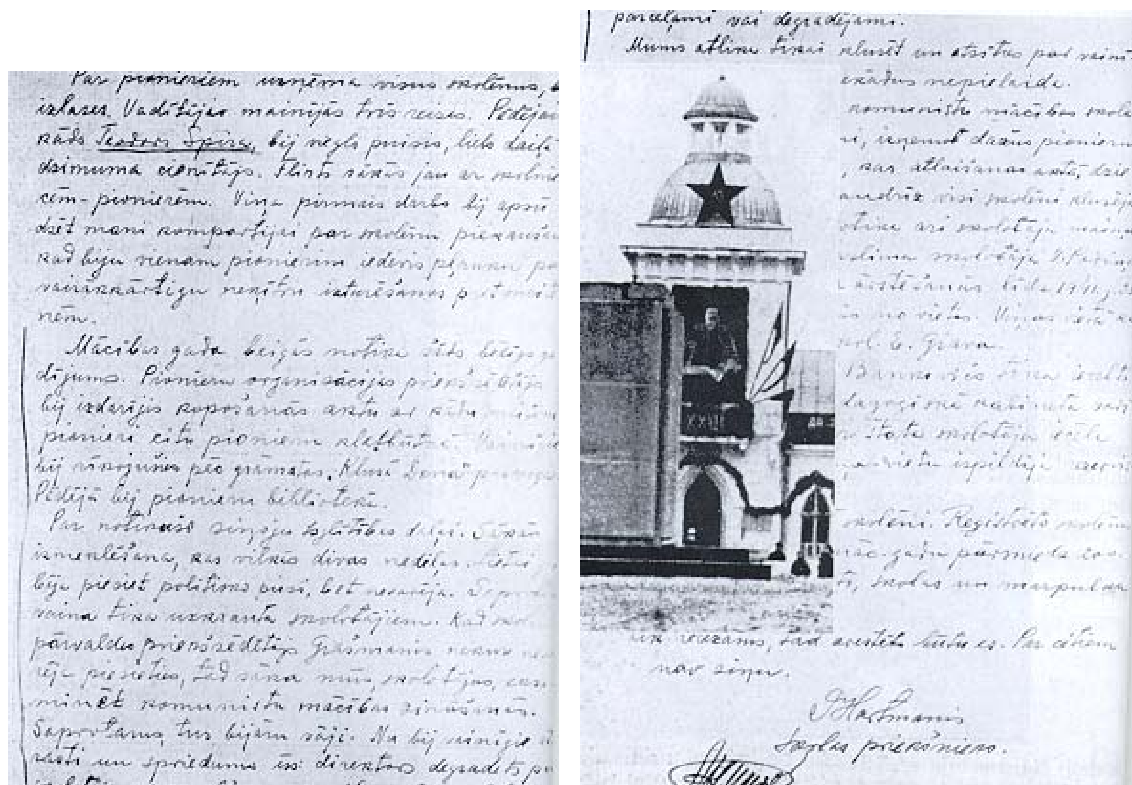
Hogy mennyire a judaizmus irányította az életet, azt az a tény mutatja,
hogy a sport vezetõi is szinte kizárólag zsidók voltak.

Zsidó sportolók találkozója a bolsevik idõben.

Figyeljük meg a kommunista kultúra valódi jeleit: a Latgalei szabadság emlékmû (a szobrász K. Jansons) Rezekne-ben a leleplezéskor és romokban [errõl nincs fénykép] a kommunisták megérkezése után.

Egy hazafias iskolaigazgató kérdése: "Hova vezette a kommunizmus fiatalságunkat? Ez az egyetlen reménység a lett fiatalság számára?" [jobbra a kézírásos levél]

A kommunistáktól fölbújtott tömeg tört keresztet húz végig a rigai Painis temetõn.

"Ne higgy Istenben! Ne higgy magadban! Ne higgy a jóban vagy rosszban! Lázadj minden ellen és magad ellen is, mert akkor éred el az egyenlõség boldogságát. Mert akkor könnyen rabszolgává tehetünk és uralhatunk téged. Ezért olyanok lesztek mint az állatok, lelketeket megtörjük." Ez volt a többnyire zsidó manipulátorok szándéka.

Míg a letteknek el kellett tûrniük a rájuk kényszerített kommunista cinizmust, mely egymás ellenségeivé próbálta tenni az embereket, amíg a templomjárókat üldözték és a sírköveket a kommunizmus nevében megszentségtelenítették, noha "vallásszabadságot" prédikáltak, a zsidók zavartalanul folytatták vallásuk ûzését, rájuk nem vonatkozott ez a "szabadság".

Kóser húsért állnak sorba. A kegyetlen zsidó istenben hisznek,
aki azt kívánja, hogy az állatokat lassan és kínozva öljék meg a vallási rítus szerint.

"A világ legdemokratikusabb alkotmánya". A sztálini alkotmány garantálta a vallásszabadságot. De a kommunisták valláséllenes múzeumokat és faliújságokat szerveztek. Nem sokkal a kommunisták

megérkezése után Lettországban kipróbáltak minden vallásellenes módszert, amelyet a Szovjetunióban próbáltak ki, de hiába: A templomok telve maradtak!

Vallásellenes plakátsorozat.

Ugyanekkor a nép jogi lelkiismeretét érte hatalmas csapás, amikor "népi bíróságokat" szerveztek. Emberek, jogi képzettség nélkül, és gyakran teljesen iskolázatlanok bírókká lettek. Ápolók, szolgák, gépkocsivezetõk - milyen minõségû ítéleteket képesek hozni? Hány ártatlan embert ítéltek el a vak erõ nyomására és saját gátlástalanságuk miatt?

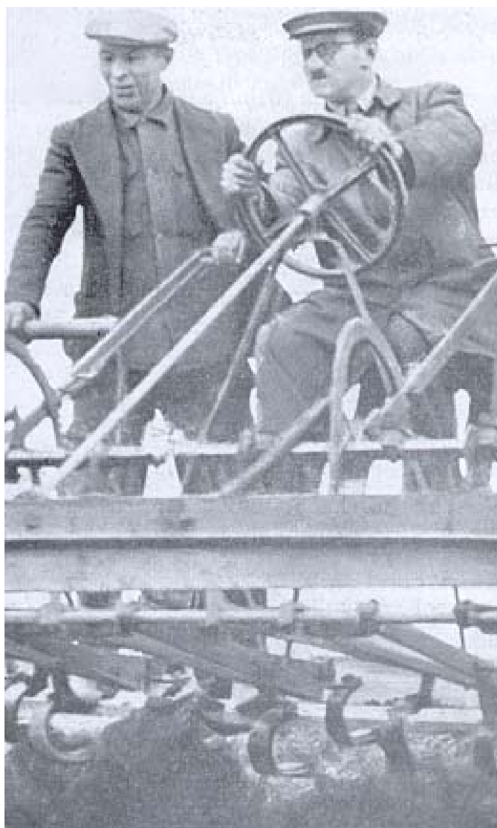
Egy "népi törvényszék" ülése.

Zsidó oktató ad tanácsokat egy lett parasztnak.

Az 1940-1941-es lidércnyomásszerû év tele volt abszurditásokkal és értelmetlenségekkel. Néha ezek az abszurditások túllépték minden logika határát.

Zsidók voltak az elsõk egy fölvonuláson, akik földet követeltek a mezõgazdasági munkások számára. Zsidók soha nem mûveltek földet Lettországban. Zsidók adták az új tulajdonosoknak az utasításokat, amikor államosították a mezõgazdasági gépeket. Ez égõ pofon volt a parasztok arcába. A hozzá nem értõ és gyakorlatlan zsidók utasításai abszurdok voltak és ugyanolyan károsak, mint bármi más a bolsevik rendszerben. Leboronálták a földeket szántás elõtt! A mezõgazdasági gépek összetörtek és használhatatlanokká váltak.

Pirmā kolektīvā saimniecība mūsu zemē

Otrdien, 16. jūlijā 1940. g. „BRĪVĀ ZE

Kolhozu nebūs

BRĪVĀ ZEME

Darbs Budeskalna sovchozā

Lauki par darba tautas blok...

Maksā 15 kap.

STAĻINA VĀRDA

pirmais lauksaimniecības artelis

PADOMJU LATVIJĀ

1940 július 19-én újságok jelentették, hogy "hat héber állampolgár" földet akar szerezni, hogy azon közös gazdaságot rendezzenek be. A parasztok nyugtalanságát azzal enyhítették, egy nagyformátumú hirdetésben tudatták, hogy nem tervezik a kollektív gazdaságok bevezetését "Nem lesznek kolhozok!". Milyen vigasz a gyanakvó önálló parasztnak, hogy ne rejtse el a vetõmagot és vesse be földjeit. De a parasztok nem hitték a garanciákban és nem csalódtak. Minden elõzõ ígéretet elfelejtve 1941 tavaszán a szovjethatalom késlekedés nélkül megszervezte az elsõ közös gazdaságot. Állami gazdaságok (szovhozok) már léteztek. Nem takarékoskodtak az erõfeszítésekkel, hogy levigyék a lett mezõgazdaságot a szovjet mezõgazdasági szintre, melyet az 23 év alatt ért el.

Pirmajā Padomju Latvijas kolchozā

Kolchoza biedru pirmā pilnsapulce.

Sējas kampaņai sākoties, 20 Augšpils pagasta darba zemnieku saimniecības apvienojās zemes kopapstrādāšanas sabiedrībā. Viņi pirmie uzsāka un pirmie beidza sējas darbus Abrenes apriņķī. Vērojot kolektīvā darba panākumus, šie darba zemnieki nolēma dibināt kolchozu un 15. jūnijā pieņēma tā statūtus, nosaucot kolchozu Staļina vārdā. 17. jūnija kolchoza kopsapulcē ievēlēja valdi un revīzijas komisiju, kā arī nolēma uzsākt jaunas kūts būvi 60 govīm un zirgiem, būves darbus veicot pašu spēkiem. Dažas dienas vēlāk kolchoza valdes un revīzijas komisijas kopējā sēdē, klātesot Abrenes apriņķa zemju nodaļas galv. agronomam b. Grāvlejam, apspriedа inventāra apvienošanu un pieņēma kolchoza darba normas. Pēc sēdes Staļina vārda kolchoznieki noklausījās agr. Grāvleja lekciju par turpmākiem darbiem lauksaimniecībā. Šādas lekcijas agronomiskie darbinieki nolasīs 2 reizes mēnesī. Kolchozam patlaban ir 24 darba zirgi, 11 govis, 8 zāles pļāvēji un citi lauksaimniecības darba rīki. Valdei jau iesniegti 20 zemnieku lūgumi uzņemt viņus kolchozā.

Ida.

Az ország leigázásának legintenzívebb szakasza kezdõdött. Most a népet fizikailag kellett tönkretenni. Az elnyomók alaposan fölkészültek erre.

Mit gondoltak és éreztek a lettek

Az események sorozatát nem lehetett megváltoztatni. A lettek elutasították a kommunizmust, zárt sorokba álltak és egyesültek az elnyomás ellen.

Lett katonák, akiket politikai oktatóik kényszerítettek menetelésre akaratuk ellenére, ezt katona módon, büszkén és méltósággal tették, ellenõrzött undorral. Nemzeti büszkeséggel tartották magukat távol minden kommunista dologtól.

Lett katonai egység a nemzetközi ifjúsági napon vonul. Az arcok komolyak vagy élesen gúnyosak. Nem éreznek örömet a szovjet megszállás alatt.

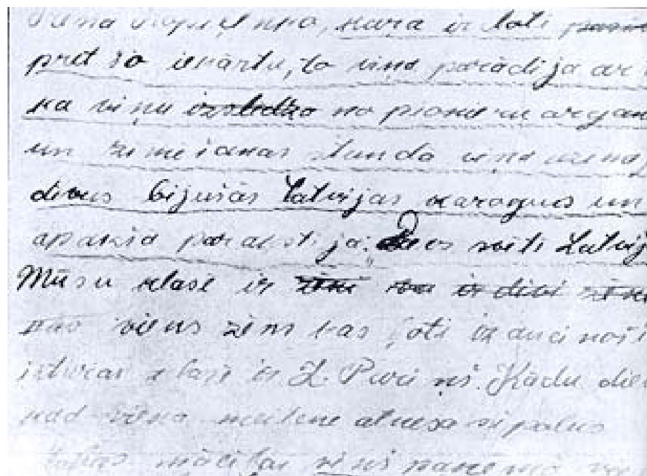

A nemzet szomorú sorsát és szenvedését mélyen érezte a lett fiatalság. fintorgó arccal ás nyilvánvalóan kedvtelenül vonulnak a május elsejei harsonaszó közepette, mélyen aggódva a nép nyomorúsága miatt.

Fölvonuló úttörõk. Arcuk mutatja, hogy félnek és csapdában vannak.

A furcsa úttörõszervezetbe terelve, olyan módon, mely ellenszenves a gyermekek lelkének, a kis lettek morcosan tejesítették kijelölt feladataikat. A kommunizmus pontosan itt - a fiatalok között - keresett megfelelõ támaszt. Az árulás mérgét a legkisebbek szívébe is beoltották.

Egy úttörõ jelentésében osztálytársainak elárulása áll azok följelentése útján.

Lett katonák egy egysége kivonult, hogy a sajtó fényképészei lefényképezhessék õket. A tisztek szándékosan háttal állnak a fényképezõgépeknek.

Elégedetlenség és az ellenállás szelleme terjedt mindenütt.

Egy hadosztály katonái merész transzparenssel jelezték ellenállásukat
a kommunista abszurditásokkal szemben: "Nincs hely, ahol lehajthatnánk fejünket"

Ennek a csapatnak nem volt szállása és állandóan egyik helyrõl a másikra szállították õket.

Az emberek ezer módon mutatták ki érzéseiket. A szavazási lapokat megjegyzésekkel írták tele vagy szétszakították azokat, ezt számláló bizottságok jelentették, akiknek nehéz volt összeszámolni a választási cédulákat 1941 június 12-én. Nem véve figyelembe a cédulák széttépést, ezeket a szavazatokat késõbb arra használták, hogy fölkerekítsék a résztvevõ szavazók számát.

Mindenki tudta, hogy milyen nehéz a legkisebb tiltakozást is kinyilvánítani.

A lettek szelleme töretlen maradt a megpróbáltatások ellenére, melyek a legszörnyûbbel kezdõdtek a csekával, és a deportált és megölt mártírokkal végzõdtek.

Goppers tábornok elõzõ életében és az emberi létezésbõl kitaszítva - a cseka börtönében.

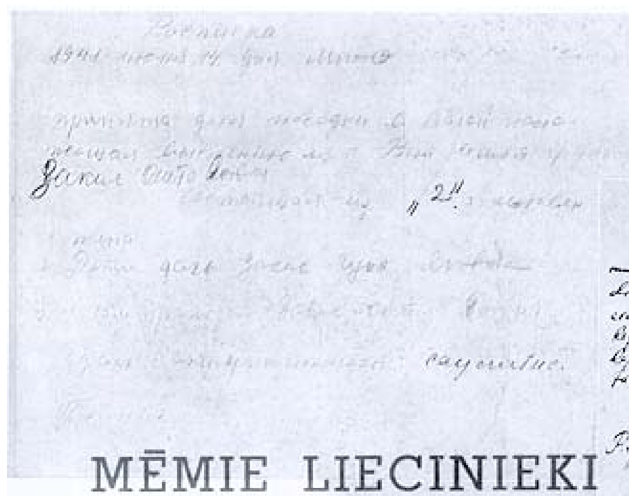
MEG KELL TÖRNI A LETT NÉP SZELLEMÉT!

A kommunista megszállók ezt az elsõ naptól fogva nagy szorgalommal folytatták. Az ismert ellenállókat, akiket a cseka nem tartóztatott le, gyakran deportálták.

A rendeletet a miniszterelnök és belügyminiszter, Vilis Lacis hozta, hogy deportálják a honvédelmi minisztert, Janis Balodist.

HALK TANÚK

Itt egy "szállítási" lista, mely O. Zakis és családjának deportálását írja le marhavagonban. A leírás 2 személyt említ, de a függelékben háromról van szó. Ez a "rendelet" mutatja, hogy a lett SSR (szovjet szocialista köztársaság) állambiztonsági bizottságának fõelvtársa, E. Saulitis alig tudott írni, olvasni vagy összeadni.

Saulitis rendelete.

Az 1941 év június 14-ének éjszakája

Ezen az éjszakán a lettek megtudták, hogy milyen sors vár rájuk. Ezen az éjszakán meglátták a kommunizmus igazi arcát. Nõk, gyerekek, öregek - senkit sem kíméltek. Ezen az éjszakán a szovjetek letartóztatták a legjobb lett családokat, a vasúthoz szállították õket, és lezárt marhavagonokban a Szovjetunióba szállították õket. Csak ezen az egyetlen éjszakán Lettország legjobb fiai és lányai közül 14,693 -et szakítottak ki a nép szívébõl.

Ezekkel a szörnyû deportálásokkal a lettek elérkeztek megpróbáltatásaik és szenvedéseik legszörnyûbb szakaszába.

Ebbõl a lakásból hurcoltak el egy lett családot és a nyomon nem követhetõ kínok útjára taszították õket.

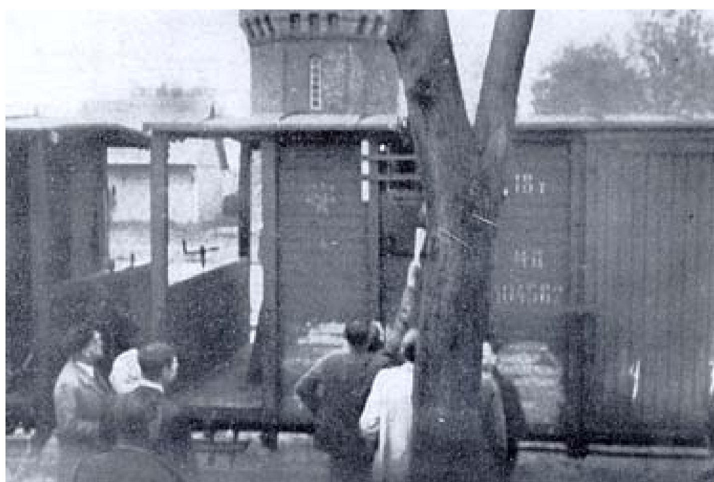

Egy bolsevik archívumban egy térkép volt, melyben a lett deportáltak gyûjtési és fölrakási (!) helyei voltak berajzolva.
A gyûjtõhelyeket kör, a fölrakodásiakat háromszög jelzi. Szállításra marhavagonok szolgáltak.

KEVÉS FÉNYKÉP LÉTEZIK, MELY BEMUTATJA A LETTEK DEPORTÁLÁSÁNAK KÖRÜLMÉNYEIT. VASÚTI KOCSIK OGRE ÁLLOMÁSON.

A szerencsétlen deportáltak rokonai sorba állnak egy kocsi ajtaja elõtt.
A csekisták megtiltották a rokonoknak, hogy a deportáltaknak ételt, italt vagy meleg ruhát adjanak.

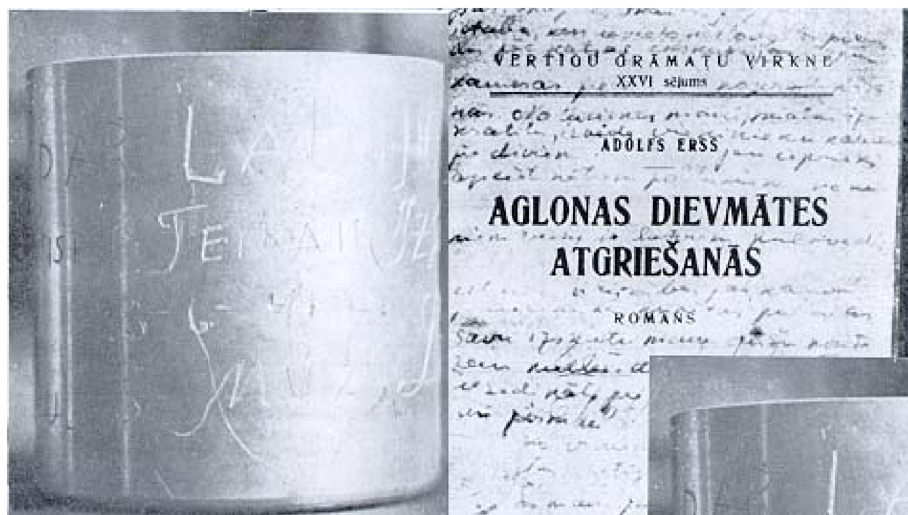

A szerencsétlen letartóztatottaknak sok napot és éjszakát kellett kibírni
étel és ital nélkül egy sok ezer kilométeres utazáson

AZ AJTÓ ZÁRVA VAN

A szerencsétlen deportáltak utolsó perceiket töltik az országban, melyet soha többet nem fognak látni. Fegyveres cseka õrök ügyelnek a biztonságra. Hogy tudnának nõk, gyerekek és öregek ellenállni? Milyen veszélyt látott as kommunista a lett emberben, akinek egyetlen fegyvere nemzete szeretete és akarata, hogy mindent túléljen?

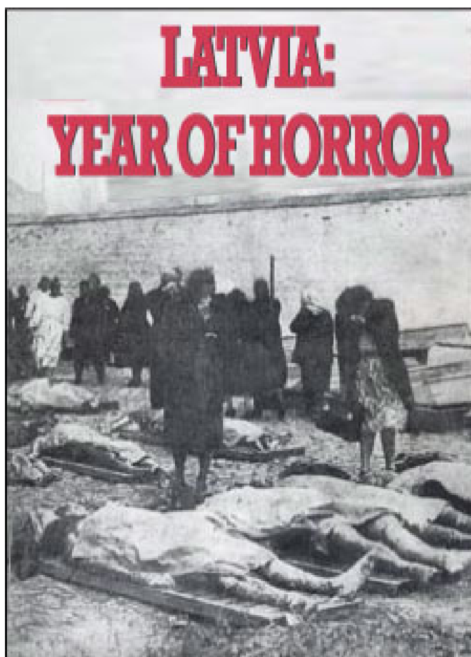

A vasút mellett találták, az ablakból kidobva, egy deportált leírja sorsát egy kézzel írt könyvben. Egy alumínium pohárra vésve egy deportált utolsó kívánsága:

ÖRÖKKÉ ÉLJEN LETTORSZÁG!

TOVÁBB A 10, 11 & 12 FEJEZETEKHEZ

Lettország: A szörnyûségek éve

Paula Kovalevskis, Oskars Noritis és Mikelis Goppers, szerzõk

Riga. Zelta Abele kiadó. 1942

Lettország: A szörnyûségek éve *fényképek és dokumentumok gyûjteménye, mely a Lettországi kommunista idõszakról szólnak 1940 június 17 és 1941 július 1. között. Ez a könyv megmutatja, hogy milyen volt a kommunizmus a valóságban - csalással és hazugságokkal borítva, embertelen kegyetlenséggel töltve, vérben és kínzásban tobzódva, szadista módon örvendve a kínzottak szenvedésének, és végtelen a bosszúban és pusztításban. Feneketlen sötétség, õrület, a becsület kigúnyolása, minden érték megsemmisítésére törekedve, hogy a lett nép lelkét megsemmisítse, egy több mint 4000 éves népét.*

Tartalomjegyzék

A szibériai tundrára

Vasúti kocsik hosszú sora Rezekne állomáson, irány: a Szovjetunió

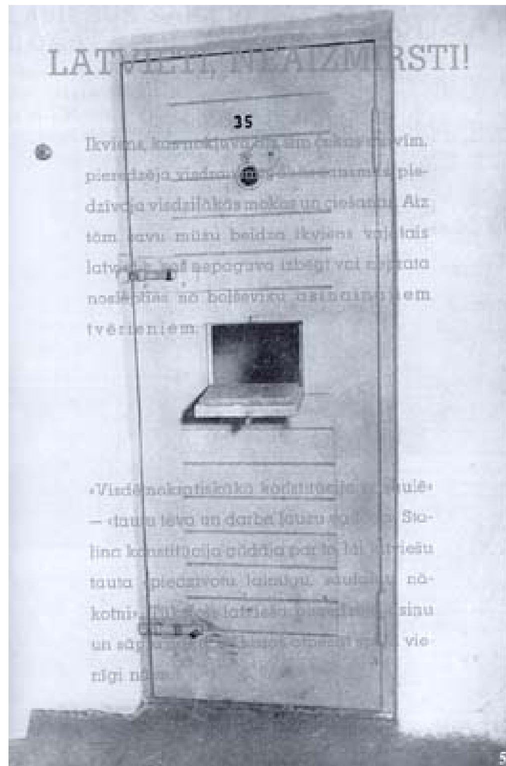
Iratok, melyeket a bolsevikok hátrahagytak, elárulják a deportált lettek úticélját. A jobboldali térkép megmutatja a célállomások kerületének nevét. Az egyes helységek száma a vasúti kocsi száma, nem az embereké! Néhányan, akik az utolsó percben átlátták a kommunisták szörnyû tervét, elmenekültek és elrejtõztek.

A nemzeti gárda egy tisztje feleségével [fölül].
Három hét rejtõzködés után az erdõben alig fölismerhetõek. [jobbra]

LETTEK, NE FELEJTSETEK!

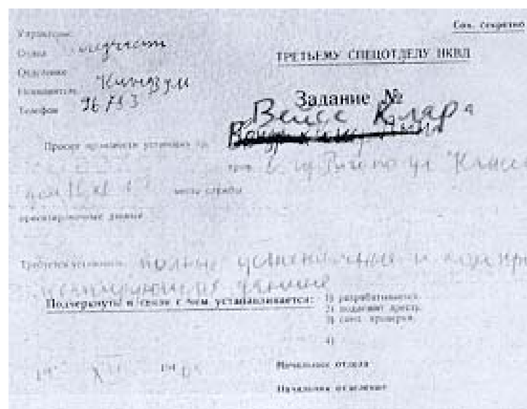
Aki átment a csekának ezen a kapuján, a legszörnyûbb félelmet, a legrettenetesebb kínzásokat és szenvedést élte át. Sok lett, aki nem tudott elmenekülni, aki nem tudta, hogy hogyan rejtõzzön el a bolsevikok véres bikacsökei elõl, annak élete ezek mögött az ajtók mögött ért véget.

"A világ legdemokratikusabb alkotmánya", a sztálini alkotmány "A népek és a dolgozók apjáé", garantálta, hogy Lettország jövõje boldog és napos lesz. Lettek ezrei haltak meg véres és kínokkal teli éjszakák után, ahol a halál volt az egyetlen fölmentés.

HOGY DOLGOZOTT A CSEKA

Ha a cseka meg akart semmisíteni valakit, akkor anyagot kért céljai elérésére. Azaz, hamisított.

Сов. секретно

ТРЕТЬЕМУ СПЕЦОТДЕЛУ НКВД

Задание №

Вейсс Клара

Начальник отдела

Начальник отделения

Megrendelés az NKVD harmadik különleges osztályához,
melyben terhelõ adatokat kérnek Clara Veiss-ról.

ТРЕТИЙ СПЕЦОТДЕЛ

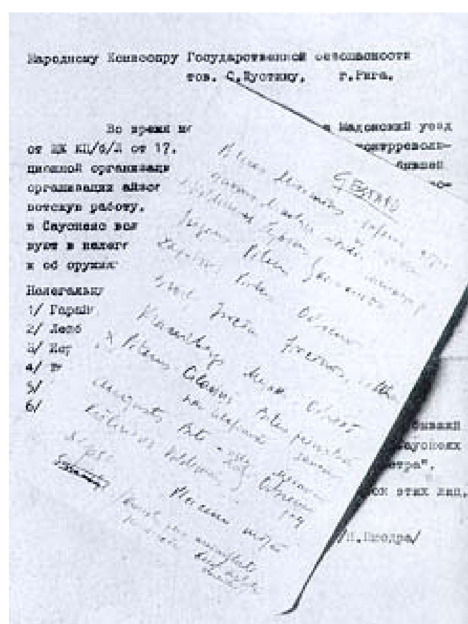
СОВЕРШЕННО СЕКРЕТНО

записка

по заданию № 2015

Ez alkalommal különösen szembetûnõ a rosszindulat:
Clara Veiss már egy évvel azelõtt elhagyta Lettországot, ahogy ezt az NKVD irat mutatja.

A szovjetek csak megvehetõ személyekre számíthattak. Janis Niedra író jelentése állambiztonsági elvtársának, S. Sustinnak.

Народному Комиссару Государственной безопасности
тов. С. Шустину, г. Рига.

Jelentéseket kértek terhelõ adatokkal gyanús emberekrõl. A cseka mindegyikrõl aktát vezetett. Ha egy intézet nem rendelkezett a kívánt adatokkal, akkor egy másiktól szerezték azokat be.

A lett belügyi komisszariátus rendelése terhelõ anyagra.

A KOMMUNISTA RENDSZER ELSÕ NAPJÁTÓL FOGVA ÜLDÖZTÉK A LETTEKET.

A kommunista uralom módszereinek bizonyítékai. letartóztatási és keresési parancsok.
Rendõrségi naptár melyet Prieditis polgár kapott házkutatás során. A bejegyzés azonosítja a keresõket.

Személyek sajátságait és útjait figyelték, kikutatták õket vagy letartóztatták és átadták a csekának. Mindezt alaposan kiválogatott informátorok, kémek és ágensek végezték. De a legértékesebb szolgálatok megbízható emberektõl jöttek, akiket a munkahelyekre tettek be.

Personas kratīšanas protokols

Néhány ezek közöl, akik lettek szenvedéséért felelõsek. Az egyik a zsidó Cipe Gutmanis [fölül], tolvaj és rabló, aki 3.5 évet töltött börtönben bûnei miatt. Õ volt a lakáskiutalási hivatal bolsevik tisztje. Egy másik Ernests Rozkalns [alul], betörés és rablási specialista. 16-szor büntették. Õ volt a gazdasági ügyek vezetõje a kommunista uralom alatt.

A cseka

CSEKA CELLÁK

Cseka börtön folyosója és cellák.

Kínzó cella. Ebben az elkülönítõ cellában
nem lehet kinyújtózni vagy lefeküdni. Arra használták, hogy kimerítsék a
rabokat és ezzel lerövidítsék kitartásukat és ellenállásukat a kihallgatások alatt.

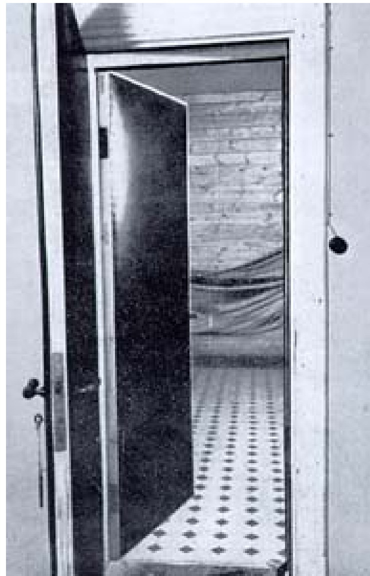

A cseka börtön udvara, ahova néha kivitték a rabokat sétálni.

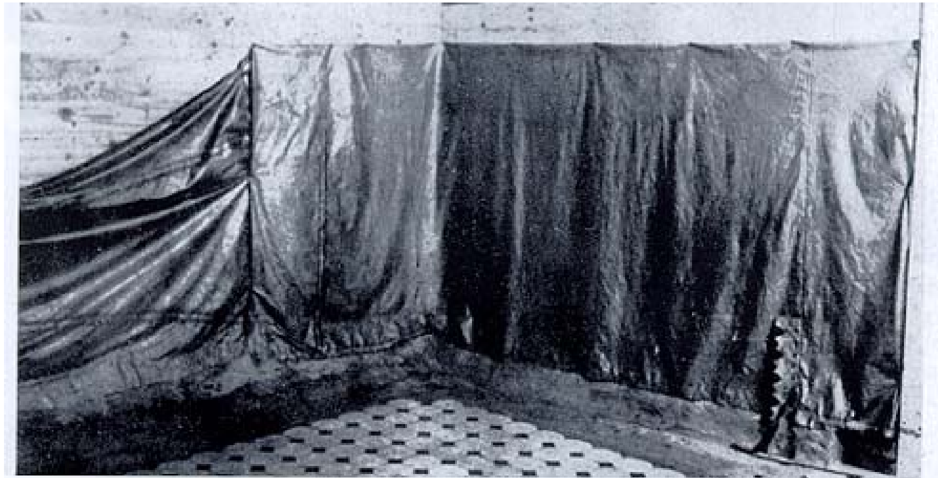
A cseka celláinak egyike. Éjjel hirtelen kiáltások voltak hallhatók: "fölkelni!". Csekisták néven szólították a rabokat. Végtelen folyosókon át vezették õket egy különterembe.

EZ VOLT A KIVÉGZÕTEREM

Itt minden megvolt a gyilkosoknak: faburkolat a falon, hogy védje azokat a golyóktól. Az ajtót szivacsburkolat borította, hogy a lövéseket ne hallják kívülrõl. A padló beton volt, hogy elvezesse az áldozatok vérét.

A szerencsétlenek akik ide beléptek, hullaként jutottak innen ki.

A kivégzõszoba képe.

A falakat különleges bevonat borította, hogy ne fröcskölje be õket az áldozatok vére. A sarokban lefolyó volt a vérnek. A szobát minden kivégzés után föllocsolták, hogy elõkészítsék a következõ kivégzést. Egy horonyban a lefolyó mellett 240 golyót találtak. Vajon hány ment le e lefolyón?

Lefolyó a kivégzõszoba sarkában.

A gyilkosok és áldozataik

A gyilkosok: Sustins, Noviks, és Citrons -- mindhárom zsidó

NKVD belsõ munkatárs, késõbb államtitkár komisszár S. Sustins. [balra]
belsõ kommisszár A. Noviks, Sustin utódja [középen]
Moses Citrons, CSEKA igazgató Daugavpilsben. Fizetése havi 900 rubel volt, --
háromszor annyi mint egy orvosé. Kit gyógyított õ meg? [jobbra]

Zsidónõ, a cseka alkalmazta kínzásra.

A kommunisták egy áldozata, akit a zsidók "sakterkése" ölt meg, elvágták a torkát.

VÉRÜK AZ ÉGBE KIÁLT!

A falak borítása levétel után, tele volt a kínzottak vérével. Éjjel a lelõttek holttestét kivitték Rigából egy titkos temetõbe.

A cseka börtönében vérrel átitatott vitorlavásznat találtak, melybe az áldozatok testét burkolták mikor utolsó útjukra vitték õket.

Bruno Rungainis egyetemista, a kevesek egyike, aki el tudott menekülni a cseka halálos szorításából. Milyen történeteket tudna az a számtalan áldozat elmondani, akiket örökre elhallgattattak?

Az írástudatlan zsidó Ginsburg szörnyû tanúvallomása
a Daugavpilsi börtönben lefolyt körömlehúzási kínzásokról.

Bruno Rungainis vallomása a csekánál folyt kínzásokról.

A FÖLD KINYÍLT!

Egy csöndes házikó Baltezersben. Ide szállítottak felfegyverzett csekisták lett hazafiak tucatjait. Ennek aháznak a kerítése mögött végzõdött halálos utazásuk!

A háztól nem messze életerõs fák között volt egy frissen ásott sír.

Fölszabadulva a véres igából, 1941-ben, amikor a német csapatok kiverték a szovjet kommunistákat, a lett föld szörnyû titkai láthatóvá lettek. Sok mindent megmutatott, amit a kommunisták megpróbáltak elrejteni a

letakart ablakok és a szögesdrótkerítések mögött, a börtönpincékben és saját titoktartó agyukban.

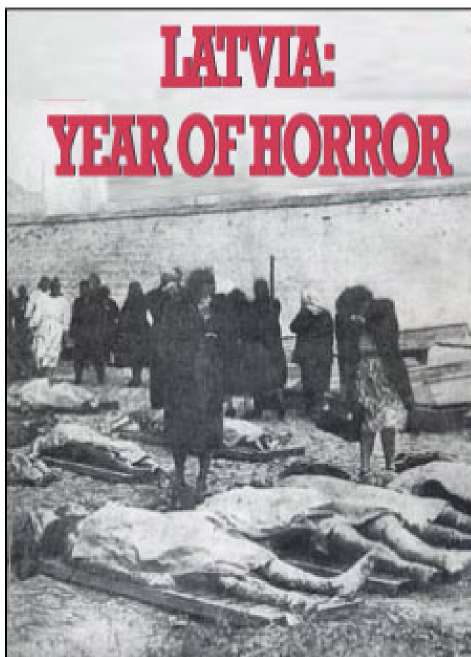

Keresztbe-kasul dobták az agyonlõtt áldozatokat a baltezersi ház kertjében levõ tömegsírba. Az aknában egyre több áldozat lett látható.

A FÖLD FÖLFEDTE LETTORSZÁG SZÖRNYÛSÉGEINEK ÉVÉT!

TOVÁBB A 13, 14 & 15 FEJEZETEKHEZ

Lettország: A szörnyûségek éve

Paula Kovalevskis, Oskars Noritis és Mikelis Goppers, szerzõk

Riga. Zelta Abele kiadó. 1942

Lettország: A szörnyûségek éve *fényképek és dokumentumok gyûjteménye, mely a Lettországi kommunista idõszakról szólnak 1940 június 17 és 1941 július 1. között. Ez a könyv megmutatja, hogy milyen volt a kommunizmus a valóságban - csalással és hazugságokkal borítva, embertelen kegyetlenséggel töltve, vérben és kínzásban tobzódva, szadista módon örvendve a kínzottak szenvedésének, és végtelen a bosszúban és pusztításban. Feneketlen sötétség, õrület, a becsület kigúnyolása, minden érték megsemmisítésére törekedve, hogy a lett nép lelkét megsemmisítse, egy több mint 4000 éves népét.*

Tartalomjegyzék

Áldozatok Baltezers-bõl

Nagy gonddal kellett eltemetni a mártírokat, akik meghaltak hazájukért, és a kellõ tiszteletet megadni nekik. Sokukat kirabolták halála elõtt, cipõjüket ellopták. Sokról levették ruháját is. De még emberi külsejüket is eltorzították. Sokukat nagyon nehéz volt fölismerni. Ütésekkel deformálták arcukat és testüket. Arcukat sokszor eltorzították a megaláztatások.

Sok áldozat keze össze volt kötve a háta mögött.
Kire voltak veszélyesek ezek a szegény, megkínzott, kimerített emberek?

A testeken nem volt ruha.

Véres kezdete, 1917 óta a kommunizmus nem változott. A kinyitott tömegsírok látványa ugyanolyan volt, mint az 1919-ben kinyitottaké, Lettország elsõ bolsevik lerohanása után.

A Baltezers-ben talált holttestek sorai

A Krustpils-i repülõtéren talált meggyilkolt lettek teste, melyeket a kommunista visszavonulás után találtak meg.

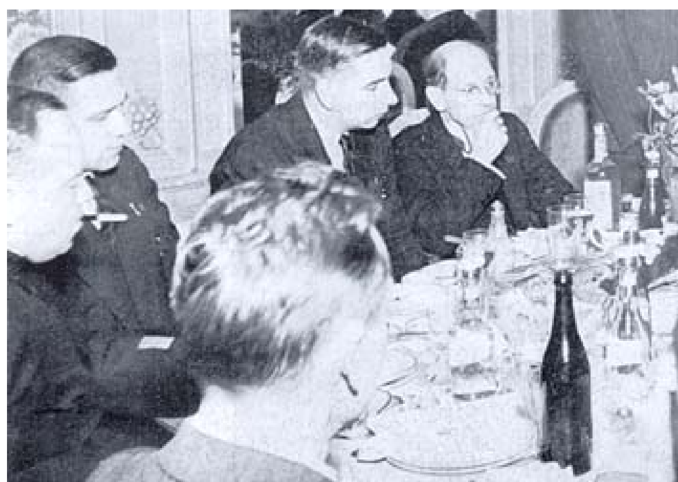

Újra, és újra, új sírhelyekbõl kerültek elõ az áldozatok. Nem elhantolt holttestek a Rigai Kereszt Templomban.

Voltak idõk, amikor az alapfalak tompították a mártírok kiáltásait, amikor éjjeli lövések sok életet oltottak ki.

A Dreiliui vizsgálat után elõkerült agyonlõtt lettek maradványai.

A fejesek nem láttak problémákat. Balról: a legfelsõbb tanács tagjai, V. Lacis, Z. Spure párttitkár és a bábkormány elnöke, Prof. Kirchensteins bolsevik ünnepségeken vesznek részt.

Riga közelében sok agyonlõtt áldozat sírját találták meg. Mindegyikben 10-30 holttest volt, néha több. Ilyen sírokat Bikermiekiben, Preiliniben és más helyeken találtak.

Hogy hány ilyen kegyetlenül meggyilkolt lett test fekszik ma is fölfedezetlenül Lettország földjében? Sokak neve, akiket a tömegsírokban találtak, nem ismert, és számtalan ember sorsa, akik eltûntek ismeretlen és nem nyomon követhetõ ma sem.

Holttestek azonosítása Bikeniekiben.

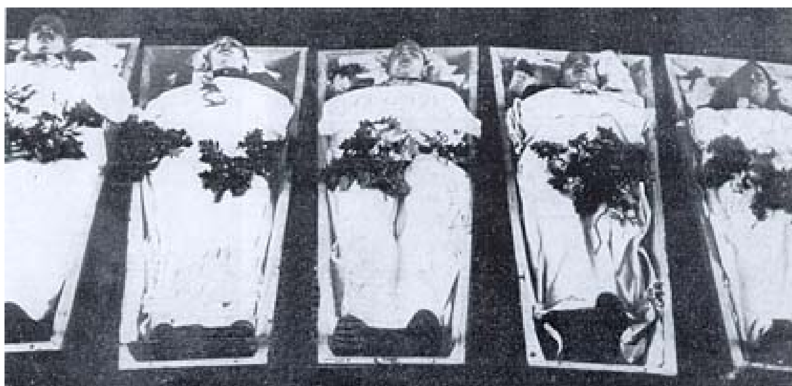

Halott áldozatok sora Dreiliniben.

A Németország és a Szovjetunió közti háború elején a bolsevik terror fölerõsödött, és a nyílt mészárlás szintjét érte el. A lett katonák sorsa volt a legszörnyûbb. Azokat, akiket politikailag megbízhatatlannak tartottak, elbocsátották a szolgálatból. Amikor kiszálltak az állomáson, csapdába csalták õket, és mindannyiukat lelõtték.

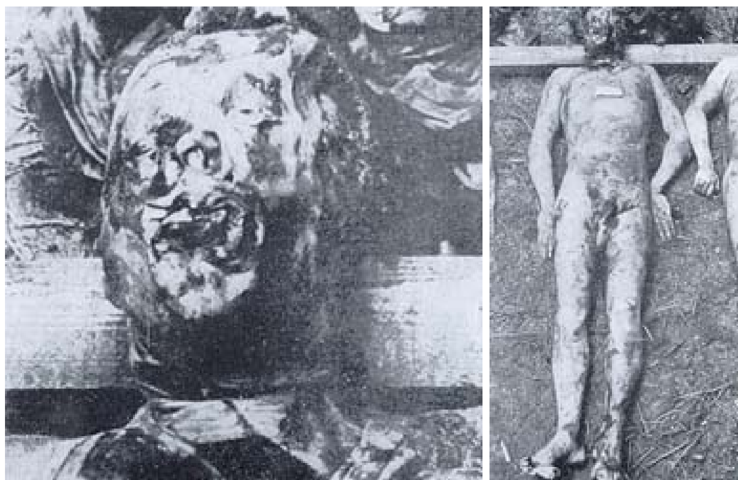
Balvi kötzségben 1941 június 29-én három katonát gyilkoltak le::
Vilis Lapius, Peter Krauja és egy nem azonosított katona.

A litenai hadseregtábor közelében találták ezeket a lelõtt katonákat.
balról E. Vilkajs, J. Piuka, V. Leja, V. Tumasevics, és A. Tumasevics.

Ennek a halálos ítéletnek a másolatát egy halott diáknál, Gedimins Frankevicsnél találták. " Vétkek miatt, melyeket Frankevics, Gedimins, Sigismunds fia követett el, súlyosságuk miatt és a Szovjetunió büntetõtörvénykönyvének 18.58.9 paragrafusa értelmében a legmagasabb büntetésre ítéljük. Agyonlövendõ és minden személyi tulajdonától megfosztandó." Ez a rövid szöveg egy fiatal ember életének kioltását jelzi és kivág egy ágat Lettország életének fájából.

Gedimins Frankevics teste. A fejen levõ zúzódások tanúsitják, hogy megölése elõtt megkínozták.

Nézd - Itt vannak!

A háború kezdete elvezette a vérszomjas elnyomókat Lettország földjérõl. Nem volt idejük arra, hogy szétzúzzák a lett nemzetet, és érezve, hogy uralmuk vége közeleg, a bolsevikok brutálisan számoltak le áldozataikkal - a központi börtön rabjaival, akiknek nem volt lehetõségük védekezésre.

A központi börtön udvarán kitárt sír.

Földtakaró. Csak pár lábnyi föld takarta a lelõtt és a gödörbe dobott holttesteket.

A föld megmutatja az áldozatokat.

KÖZÖS SÍRBAN

Sokat az eltûntek közül kerestek rendületlenül de sikertelenül rokonaik, hogy megtalálják az örökre elhallgatattottakat ezekben a sírokban.

DE VÉRÜK BESZÉL

És a vér jobban azonosít, mint a szavak. A nem eltemetett áldozatokat, miután levetkõztették és megmosták õket, azonosítani tudták alapos vizsgálattal.

Újra és újra új áldozatokat találtak. Holttestek sora a központi börtön udvarán.

Ennyi maradt sok életbõl, akiket hazájukért áldoztak föl ellenségeik.

Orvosi képzettségûek veszik ki az áldozatokat a közös sírból.

Holttestek sora a központi börtön udvarán.

A központi börtön udvara.

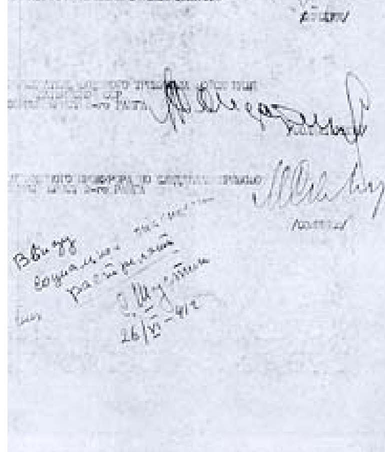
Így álltak bosszút a bolsevikok áldozataikon uralmuk utolsó óráiban 1941 július 28-án.

A meggyilkoltak, akiket nyom nélkül agyonlõttek, rokonai keresik családjukat a holttestek között a központi börtön udvarán.

A baloldali irat bizonyítja a bolsevikok aljas cinizmusát. Nyugta a cseka egy tisztjétõl a börtön könyvelõségének, amely azt állítja, hogy 62 halálra ítélt rabot kapott meg. "Megkaptam 62 rabot". Nyilvánvalóan a nevek nem számítottak, csak a szám. Annyi embert lõttek le, ahányat átvettek.

A bolsevik gyilkosok valódi hatáskörét a belsõ biztonság komisszárja, Sustin tintával írt határozata mutatja, elég jól láthatóan a rabok listáján. "Figyelembevéve társadalmi veszélyességüket, mindannyian lelövendõk."

Ez a halálos ítélet 78 ember életét oltotta ki, ahogy ezt a lista jelzi, akiket "ellenforradalmi tevékenység" miatt tartóztattak le. A halálos büntetéssel sújtott ellenforradalmi tevékenységek közé tartozott:

- **"Lett népdalok éneklése."**
- **"Május elsején az 'internacionálé' nem éneklése. "**
- **"Gazdag parasztcsaládból való származás"**
- **"Más dolgozók kizsákmányolása."**
- **"Elrejtõzés az erdõben"**
- **"Légiriadó idején a temetõben maradt"**
- **"Diákszervezet tagja volt"**
- **"A Mazpulks tagja (ifjúsági szervezet)."**
- **"Rendõr volt"**
- **" Lacplesis rendjele volt (katonai rendjel)"**
- **"A lett hadseregben harcolt a bolsevizmus ellen."**
- **"Bolsevikellenes beállítású volt."**
- **"Ignorálta a vörös hadsereg katonáit"**
- **"Kritizálta a kommunista pártot."**
- **"Az elnök segédje volt."**
- **"Más nemzetek ellen haragot szított."**

Megszámolhatatlanul sokan vannak

Valdemars Janelis szabó magánéletében.

Valdemars Janelis szabó -- a cseka foglya

Aki ismerte azelõtt nem ismerte föl halála után. A cseka ügyelt erre.

Valdemars Janelis szabó -- a cseka áldozata.

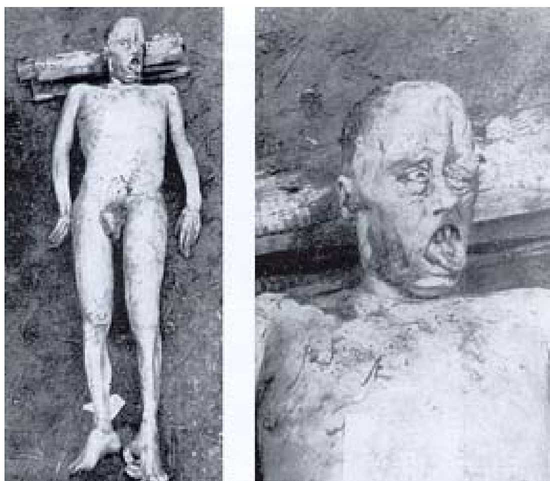
ENNYI MARADT BELÕLÜK

Iskolaigazgató Arnolds Cuibe

BÛNÜK? --- ÁLLÁSUK. LEGNAGYOBB VÉTKÜK? HAZÁJUKAT SZOLGÁLTÁK

SOR SOR UTÁN SZÁZÁVAL

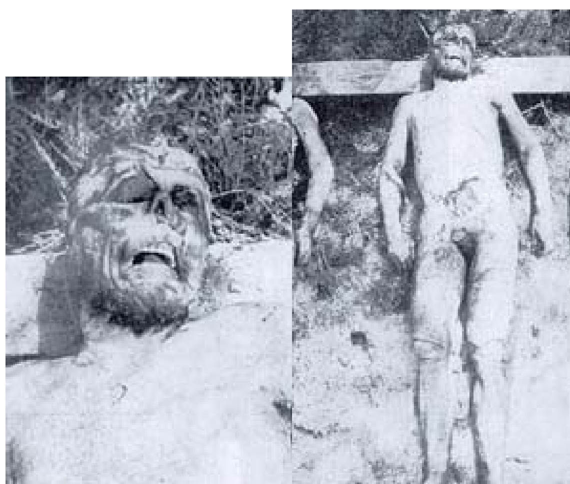

Michails Afanasjevs

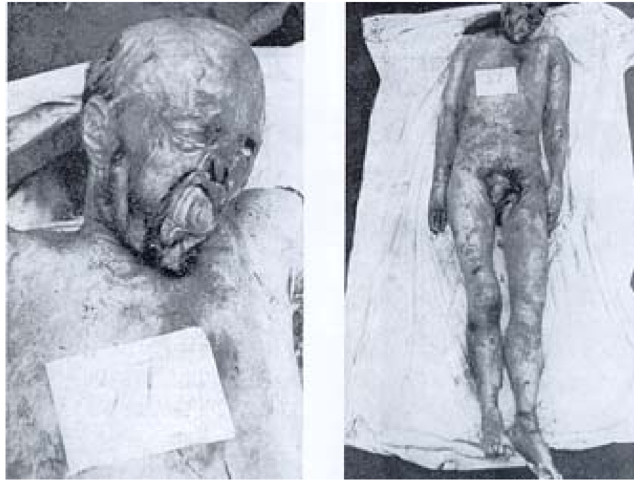

Andrew Krumins

Széttört koponyák, megcsonkított arcok, nyitott szétvert szájak - minden igazolja az áldozatok szörnyû szenvedését, melyeket a haláluk elõtti napokban és órákban kellett eltûrniük.

Peteris Dobe

Stanislavs Belkovcis

MEGKÍNOZTÁK ÉS MEGGYILKOLTÁK ÕKET A "EGYENLÕSÉG" JELSZAVA ALATT A BOLSEVIZMUS IDEJÉN.

ENNYI MARADT MEG EGY EMBERBÕL

Sok áldozatot nem tudtak azonosítani

CSAK NAGYON KEVÉS SZERENCSÉSNEK SIKERÜLT MEGSZABADULNIA A TÖBBSÉG VÉGZETÉTÕL.

Egyikük -- Silvestrs Brokans

Az egyik letartóztatott "útlevele" - cella azonosítókártyája.

Egy halálos ítélet szövege.

A bezárás oka: Brokans azt mondta: "A németek 400 bolsevik gépet lelõttek és két héten belül itt lesznek."

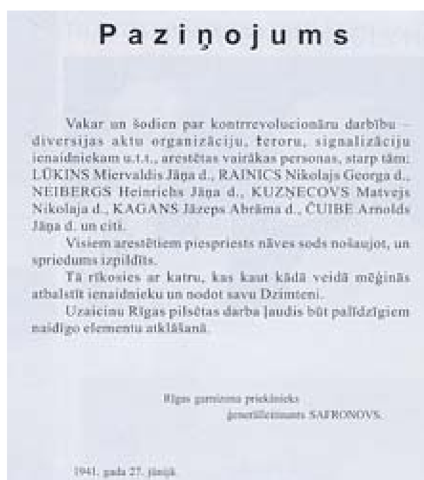
Elmúlt pár nap és Riga fölszabadult. De június 26-án Brokans megkapta halálos ítéletét. Csak egy csoda mentette meg.

Amikor a német csapatok elérték Rigát, a bolsevik terror leírhatatlanná vált. Utcai hirdetések jelezték a letartóztatásokat. Amikor kinyitották a tömegsírokat, kiderült, hogy ezekben **egyetlen zsidó sincs**.

Amikor Liepajába menekültek a bolsevikok a sietség ellenére leszámoltak foglyaikkal.

Piepajas katonai fõhadiszállás pincéjének képe. Három személyt itt lõttek agyon. Mind egy család tagja. "Bûnük", hogy lakásuk elõtt egy fehér kendõt találtak. Azért lõtték agyon õket, mert ez a kendõ jeladásra szolgált a német. repülõgépeknek

Paziņojums

Vakar un šodien par kontrrevolucionāru darbību – diversijas aktu organizāciju, teroru, signalizāciju ienaidniekam u.t.t., arestētas vairākas personas, starp tām: LŪKINS Miervaldis Jāņa d., RAINICS Nikolajs Georga d., NEIBERGS Heinrichs Jāņa d., KUZNECOVS Matvejs Nikolaja d., KAGANS Jāzeps Abrāma d., ČUIBE Arnolds Jāņa d. un citi.

Visiem arestētiem piespriests nāves sods nošaujot, un spriedums izpildīts.

Tā rīkosies ar katru, kas kaut kādā veidā mēģinās atbalstīt ienaidnieku un nodot savu Dzimteni.

Uzaicinu Rīgas pilsētas darba ļaudis būt palīdzīgiem naidīgo elementu atklāšanā.

Rīgas garnizona priekšnieks
ģenerālleitnants SAFRONOVS.

1941. gada 27. jūnijā.

HIRDETÉS

"Tegnap és ma ellenforradalmi tevékenység miatt - szubverzió, terror, jeladás az ellenségnek, stb., néhány személyt letartóztattak. Köztük Lukins Miervaldis, Janis fia; Rainics Nikolajs, George fia; Kagans Jazeps, Abrams fia; Cuibe Arnolds, Janis fia és másokat."

Minden letartóztatott megkapta halálos ítéletét és lelõtték õket. Mindenki, aki az ellenséget támogatja és hazáját elárulja, hasonló elbánásban részesül.

"Kérem Riga lakosságát, hogy segítsen megtalálni az ellenséges elemeket."

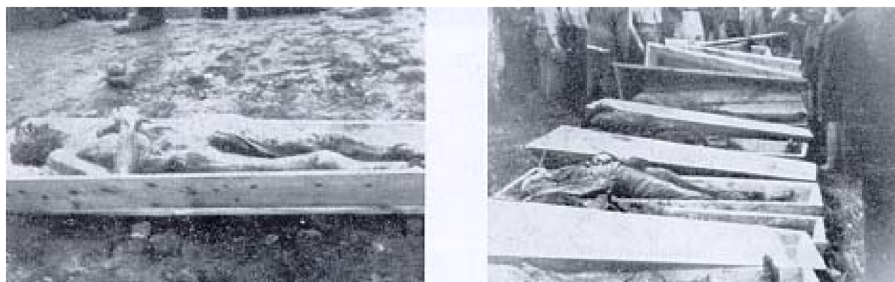
-- A rigai garnizon parancsnoka, Safranov tábornok, 1941 június 27-én.

A holttestek oszlopa a Liepajai kaszárnya pincéjében. Kézigránátot dobtak a terembe és ezzel minden élõt megöltek.

Még egyszer a Liepajai kaszárnya pincéje.

Áldozatok Daugavpilsben

Akik hasonló sorsot szenvedtek el Valmieraban.

A Valmieraban lelõttek sora.

A BOLSEVIKOK GYILKOS ÕRÜLETE TOMBOLT AZ EGÉSZ ORSZÁGBAN.

Jelgava megölt lakói. Mielõtt meggyilkolták õket, megkínozták õket és egy trágyadombra dobták õket.

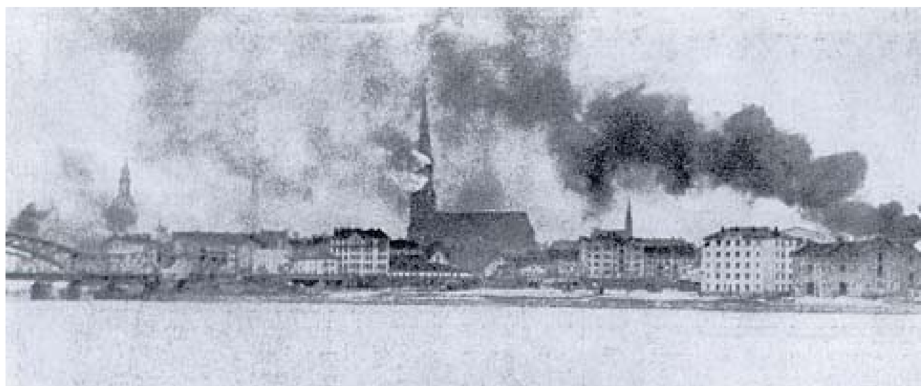

A Jelgavában megölt munkások.

ÍGY VÉGZÕDÖTT A BOLSEVIK ALSÓBBRENDÛ LÉNYEK URALMA

Mikor Rigából menekültek a támadó németek elõl, a bolsevikok üres üvegeket hagytak a cseka épületben és egy égõ várost, melyet õk gyújtottak föl.

Riga ég.

Riga belvárosa a bolsevikok indulásakor.

Menekülés közben is gyilkoltak. Riga felszabadulásának napján egy asszony feküdt az utcán, akit a bolsevikok gyilkoltak meg.

Voltak, akik nem érezték magukat biztonságban és bûnös lelkiismeretük miatt a bolsevikokkal együtt menekültek. De a hadmûveletek gyorsabbak voltak. Sok menekülõ zsidót és bolsevik támogatót fogtak el.

Menekültek tömege, visszatérésük után Rigába.

ILYEN VOLT A KEZDET .... ÉS A VÉG

JEGYZÉK A SZÖRNYÛSÉGEK ÉVÉRÕL

TĀDS BIJA SĀKUMS . . . UN TĀDAS BEIGAS

BAIGĀ GADA BILANCE

Viss, ko latviešu tauta un zeme saņēma no boļševiku varas, kas nāca ar brīvības, brālības un vienlīdzības, ar laimīgas dzīves un saulainas nākotnes solījumiem:

APCIETINĀTI . . . IZSŪTĪTI . . . NOGALINĀTI . . . PAZUDUŠI . . .

34.250

Nodarbināti					
Lauksaimniecībā	3.839	766	551	226	5.381
Rūpniec., amatniec., tirdzniec.	1.586	1.084	2.988	162	5.820
Satiksmē, transportā	227	281	2.375	59	2.942
Karavīri, polic. darbinieki	982	682	3.340	190	5.194
Valsts un pašvaldību darb.	1.311	599	569	77	2.556
Brīvās profesijās	697	178	209	44	1.128
Namīpašnieki, pensionāri	196	38	—	12	251
Skolnieki, bērni	3.290	364	1.070	49	4.773
Mājsaimniecībā	1.953	42	298	3	2.296
Pārējie, nezināmas nodarbošanās	613	2.007	749	540	3.909
Kopā:	14.693	6.041	12.161	1.355	34.250
Viņu starpā:					
vīrieši	6.294	5.686	9.801	1.235	23.016
sievietes	5.174	338	1.604	102	7.218
bērni līdz 16 g.	3.225	17	756	18	4.016
No Rīgas	3.540	1.925	5.812	289	11.566
Vidzemes	2.942	999	1.660	302	5.903
Kurzemes	2.146	583	968	144	3.841
Zemgales	2.655	657	768	110	4.190
Latgales	3.558	986	1.122	206	5.872
Neoskaidroti	52	891	1.831	304	3.072

Samīts Latvijas karogs, tautas gods un cieņa, nolaupīta personīgā brīvība, izpostīta saimniecība un lauksaimniecība, aizvestas vērtības, kuģi, vilcieni, spēkrati un fabriku mašīnas, lauksaimniecības inventārs. Aizvesta 468.000 lopu, 79.225 to labības, privātiem noguldītājiem nolaupīti viņu ietaupījumi, izpostīti meži boļševiku neskaitāmo militāro celtņu būvei, atkāpjoties tīši nodedzinātas ēkas un sabiedriskas celtnes, sagrauti tilti.

Mindaz, amit a lettek a bolsevik uralomtól kaptak az ígéretek mellett a "szabadságra, testvériségre és egyenlõségre", boldog életre és napsütéses jövõre,

34,250 ember, akiket

BEBÖRTÖNÖZTEK .... DEPORTÁLTAK .... MEGÖLTEK .... ELTÛNTEK
